

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 101. Henrici Cajetani Cardinalis extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

Sæcul. XVI.

A.C. 1599.

Romæ natus, qui utriusque Juris Doctor Gregorio XIII. a cubiculis primæ Canoniatum in Basilica Divi Petri, ac postea anno Christi millesimo quingentesimo octogesimo tertio Rossanenæ Archiepiscopatum obtinuit, cui quinque annis præfuit, miraque in rebus gerendis dexteritate insignis, primò Neapolim, ac demum in Gallias Nuntiatus Apostolicus decernebatur: sedente autem Clemente VIII. Papa anno millesimo quingentesimo nonagesimo quarto Patriarcha Constantinopolitanus, & Avenionensis Pro-Legatus, ac demum Cardinalis Presbyter titulo sanctæ Mariæ in via nominabatur, qua dignitate conspicuus Umbriæ, ac Perusæ Legationem cum summæ integritatis laude obibat, inde vero Ariciam profectus hoc anno die vigesima prima Januarii subitanea morte non sine omnium luctu vivis ereptus est. Postea Cadaver ejus Aricia Romam translatum ad Aram Cœli terræ mandabatur.

§. CI.

*Henrici Cajetani Cardinalis extremi.**Ugell. Ital.**Sacra Ciac.**pag. 152.**Baron tom.**2. Annal.**Thu. l. 98.**Et 99.*

Postremus inter Cardinales, qui hoc anno decesserunt, erat Henricus Cajetanus Sermonettæ exiguo ditiosis ecclesiasticæ oppido Parentibus Bonifacio Sermonettano Duce, & Catharina Pia

Pia anno Christi millesimo quingentesimo ^{Sæcul. XVI.} quinquagesimo die sexta Augusti natus. A. C. 1599. Hic Romæ humanioribus literis, ac Perusiæ Jurisprudencia excultus, nec non Doctoratus honoribus insignis Romam revertebatur, ubi a Gregorio XIII. summo Pontifice nonnisi vigesimum primum ætatis suæ annum agens pinqui Abbatia ditatus fuit, dein vero varia Reipublicæ munia per quindecim omnino annos cum summa laude obiit, unde meritorum suffragio præmium deposcente a Sixto V. Patriarcha Alexandrinus, Presbyter Cardinalis sanctæ Pudentianæ, ac non multo post Bononiæ Legatus renuntiabatur: dum vero Franciæ Regnum extremo amittendæ Religionis discrimini expositum lanquebat, idem summus Pontifex Cajetanum eo decernebat, ut labentis fidei rebus, nec non futuræ Regis electioni prospiceret, ubi etiam die vigesima Januarii anno post Christum natum millesimo quingentesimo nonagesimo Parisios delatus magnis honoribus excipiebatur, festivaque oratione a Santonio celebri Caussidico honorabatur, quo etiam tempore, dum Pontificis diploma in Senatu recitabatur, ipse gravem de Pontificis auctoritate, atque egregia ejus erga Regnum, Senatūque voluntate sermonem habuit: cum autem ex adver-

Hist. Eccles. Tom. LII.

L1 fo

Sæcul. XVI.
A. C. 1599

so Senatus Regius, qui Cæsarodunus erat, contra hujus Legati adventum ac potestatem reclamaret, ac idem Cardinalis Cajetanus jurisdictionem suam ab Episcopis Henrico Bourbonno addictis præpediri cerneret, relicta Urbe Dionysiopolim secessit, Maduanum Ducem a suis desertum solaturus: præterea Fœderatis militibus quinquaginta aureorum millia erogans, Parisios cives gravi obsidione, & inedia perconfectos vendita etiam propria suppellectili sua liberaliter reficiebat, paulo post tamen literas a summo Pontifice, qui tum Fœderatis non adeo favebat, acceperat, quibus graviter objurgabatur, quod factiosis in Urbe sese adjunxisset, nec potius, uti jussus erat, cum Carolo Vindocino, & Philippo Lenocurtio Cardinalibus Regi addictis sua communicasset consilia: unde exeunte Mense Aprili de induciis cum Henrico IV. agere intentus, cum ab irato Rege nihil impetrare possset, post Sixti V. & Urbani VII. obitum e Gallica Legatione Romam revertebatur, postmodum vero a Clemente VIII. ad fœdus inter Cæsarem, & Poloniæ Regem contra Turcas decretus Varsoviam anno Domini millesimo quingentesimo nonagesimo septimo die decima Februarii pervenit: porro inde Romam reversus, ac

podagræ doloribus confectus tandem die decima tertia Decembris obiit, sepultusque fuit in Ecclesia sanctæ Pudentianæ, quam unacum Sacello a fundamentis instaurari curaverat.

Sæcul. XVI.
A.C. 1599.

§. CII.

Varie Clementis VIII. Constitutiones hoc anno editæ.

Præter diversas Clementis VIII. Papæ constitutiones, de quibus jam sparsim nata occasione egimus, plures adhuc hoc anno idem Pontifex edidit, in quarum prima die nona Februarii præceperat, ut Monachi Congregationis Fulienfis ex Ordine Cisterciensium sancti Benedicti in supplicationibus, aliisque actibus publicis omnibus Fratibus Mendicantibus præferantur: cum autem sub idem tempus quidam Archiepiscopi Carmelitis Oleum sacrum tradere recusarent, mox Pontifex diplomate die vigesima quarta Martii edito eisdem injunxit, ut præfatum sacrum Oleum, quandocunque illud Fratres Carmelitæ pro administranda sui Ordinis Regularibus infirmis extrema unctiōne petierint, *prompte, ac liberaliter* tradant. Alio diplomate die vigesima nona Maji pro decidendis causis in Ferrariensi civitate quoddam novum erexit tribunal, illudque variis pri-

Bullar. tom. 3. p. 80.
Const. 56.
Theol. Carm. q. 30. art. 3.
Philipp. & SS. Trinit.

L 1 2

vilegiis